

РЕШЕНИЕ

№ 7275

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5476** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на А. Г. А. срещу решение № 340/25.2.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, с което е потвърден ревизионен акт № Р 222215117005765-091-001/4.12.2019 г., в частта относно допълнително установени задължения по ЗДДФЛ за 2012 г., в размер на 2578 лв., ведно със съответните лихви от 1465,34 лв.

Жалбоподателят твърди, че са неправилни изводите на ответника, че не е представила доказателства за наличните суми в брой в началото и в края на всеки проверяван период. Приели са, че в началото на периода 2012 г. е разполагала със сумата от 5000 лв., а е закупила лек автомобил на стойност 16000 евро. Декларирано е, че сумата е предоставена от дядото на жалбоподателката, като средствата са от спестявания, пенсии и от продажба на имот. Въпреки това е приел, че не са представени документи, потвърждаващи твърденията ѝ. Въз основа на направена справка от имотния регистър е установено, че дядото – Й. Г. А. е получил сумата от 1948 лв. от продажбата на имот. Не е било доказано, че е притежавал сумата от 32000 лв., които е предоставил на внучката си. Твърди, че във връзка с установяване произхода на средствата е представила декларации, които не са били обсъдени, поради което са налице нарушения от проверяващите органи. Въз основа на едни писмени доказателства е приел, че за други периоди са достоверни, а за 2012 г. – че не са. Допуснато е

съществено процесуално нарушение като не са събрани доказателства относно доходите на третото лице. В конкретния случай е установен произхода на отрицателното салдо, поради което и не са били налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК. Ето защо иска да бъде отменено оспореното решение. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разноски.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта. Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221517005765-020-001 от 31.08.2017 г., връчена на 06.12.2017 г., издадена от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на жалбоподателката за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за 2012 г., както и за 2013-2016 г.

За резултатите от ревизията е съставен РД №Р-22221517005765-092-001 от 07.03.2018 г., връчен на 06.11.2018 г. Срещу констатациите на РД не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221517005765-091-001/04.12.2018 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията /съгласно заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г./ и Б. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С оспорения РА са определени допълнителни задължения общо в размер на 2 705,00 лв. и следващите се лихви за просрочие в размер на 1 516,99 лв. предвид констатираното несъответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните/получени доходи за 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-2221517005765-040-001/07.12.2017 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22221517005765-040-002/25.01.2018 г.

С протокол №Р-22221517005765-ППД-001/24.01.2018 г. са приети доказателства от извършено предходно производство /проверка/, а именно: писмени обяснения, сведения и документи от всички банки, регистрирани в България, дружества приемащи парични преводи и извършващи платежни услуги.

На ревизираното лице е връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221517005765-113-001/22.01.2018 г. за наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 от ДОПК. Не са представени становище и документи.

Не е подадена годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ. А. Г. А. е декларирала, че е била студентка в частен бизнес колеж „Бизнес и администрация“ – С.. Таксите и издръжката за обучението са платени от родителите ѝ.

Изследвани са движенията във всички банкови сметки за вида и източниците на постъпилите суми, като не са установени подлежащи на деклариране и облагане получени плащания. Началните салда по банковите сметки са общо в размер на 0,00 лв. Тегленията и внасянията в банковите сметки са анализирани и е констатирано, че за периода няма внесени в брой суми, както и получени преводи.

Жалбоподателката е получила доходи от трудови правоотношения от Сдружение Спортен клуб „О.“, ЕИК[ЕИК] в размер на 1 201,34 лв. и от [фирма], ЕИК[ЕИК] – 554,32 лв.

За 2012 г. е удържан данък в размер на 152,92 лв.

В хода на ревизионното производство не са представени декларации от задълженото лице за налични парични средства в брой към 01.01.2012 г., както и към края на всеки отчетен период, включен в обхвата на ревизията. Ето защо са определили наличност на средства в брой към 01.01.2012 г. в размер на 5 000,00 лв.

Направена е съпоставка между притежаваните имущества и направените разходи с получените доходи на лицето. При извършен анализ на банковите сметки на лицето са установени извършени плащания през ПОС в размер на 806,58 лв., отразени в съпоставката в „Други разходи“.

След справка в „И-Кадастър и Имотен регистър на България“ е установено, че за проверявания период задълженото лице няма разпоредителни сделки с имоти.

Констатирано е още, че лицето е придобило употребяван лек автомобил марка АУДИ - модел „КЮ 7“, внос от Германия. Представен е договор за покупко – продажба на моторно превозно средство от 31.07.2012 г., лек автомобил АУДИ модел КЮ 7 с рег. [рег.номер на МПС] , за 16000,00 евро. Съгласно декларация от жалбоподателя, сумата е предадена на ръка в момента на покупка на автомобила. Съгласно представените писмени обяснения, сумата за покупката на автомобила -16000,00 евро е предоставена от нейния дядо - Й. Г. А., ЕГН [ЕГН].

Във връзка с установяване на предоставените суми, на А. Г. А. е изготвено искане за представяне на документи и писмени обяснения от ЗЛ № П-22221517129966-040-001/01.08.2017 г., връчено на 02.08.2016 г.

От страна на Й. Г. А. е представена декларация с вх.№17-001041/09.08.2017 г., съгласно която твърди, че е предоставил суми на внучка си, но не са представени съпътстващи документи- банкови извлечения, документи за получени доходи и изплатени обезщетения.

Изготвена е служебна справка на данни от електронния сайт „И-Кадастър и Имотен регистър на България“ – за проверявания периода за Й. Г. А., при която е установено, че има продажба на поземлен имот с площ от 490 кв. м. в [населено място], местност НПЗ ИСКЪР ЮГ, имотна партида 218967 за сумата от 11686,00 лв. Продавачи са 6 физически лица. Й. Г. А. е получил 1/6 от продажната стойност на имота. Органите по приходите са приели, че за Й. А. е налице невъзможност да бъде предоставена сума в размер на 31 293,28 лв. на ревизираното лице. Не са представени доказателства за постъпване на сумите по негови или на членове на домакинството банкови сметки или други документи, поради което те не са взети предвид при изчисляването на получените доходи през проверявания период. Ето защо е направен извод, че е налице превишение на разходите над получените доходи от страна на жалбоподателя.

За определяне на основата за облагане с данък, ревизиращият екип е приел, че е налице хипотезата на чл. 122, ал. 1 от ДОПК. Определена е данъчна основа в размер на 25 782,62 лв. и дължим данък в размер на 2 578,00 лв.

При оспорване пред по-горестоящия орган ответникът е приел, че РА в тази му част е законосъобразен. Налице са били предпоставките на чл. 122 ДОПК. Ето защо е прието, че оспорването за периода 2012 г. е неоснователно.

Предвид така установеното съдът намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При преценката по реда на чл. 160, ал. 1 ДОПК настоящият състав намира, че при издаване на РА са спазени материално-правните норми при издаването му.

Фактическите установявания, направени от ревизиращите органи и изложени по-горе се потвърждават от представените доказателства. Същевременно, въпреки указаната му доказателствена тежест, жалбоподателката не е посочила или представила други, които да опровергават тези установявания.

На следващо място, съдът намира, че въз основа на тези изводи по фактите, следва да се заключи, че са били налице както предпоставките на чл.122, ал. 1 ДОПК, така и на ЗОДФЛ за облагане на недеklarирани укрити приходи. Същевременно е правилен изводът на органите по приходите за наличието и на предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК - декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото състояние за ревизирания период. Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалване на ревизионния акт при ревизия по чл. 122, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното.

В конкретния случай, жалбоподателката не е представила доказателства за наличните суми в брой в началото и в края на всеки от проверяваните периоди и органите по приходите са приели начална разполагаема сума към 01.01.2012 г. в размер на 5 000,00 лв. Същевременно е придобила лек автомобил за 16 000,00 евро през 2012 г. Декларирането от страна на дядото, че той е предоставил сумата на внучката си- от спестявания, изплатени пенсии и продажбата на имот обаче не е достатъчно. Това е така доколкото тази декларация, от една страна, съдържа изгодни за жалбоподателката факти, а от друга не е подкрепена с никакви други доказателства – банкови извлечения, разписки, документи за получени доходи и изплатени обезщетения и др. Такива не са представени и пред настоящата инстанция.

Органите по приходите са установили сумата от 1 948,00 лв. приход от продажба на недвижим имот, като не се установява тази сума да е предадена /по банков път, на ръка и т.н./, за да се направи извод, че Й. Г. А. е разполагал със средства в размер на около 32 000,00 лв., които да даде на ревизираното лице за покупката на лек автомобил Ауди.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. ал. 1, т. 2 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалваемия интерес /в общ размер 4043,34 лв./, което възнаграждение следва да се изчисли в размер на 1189,88 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Г. А., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 340/25.2.2019 г., с което е потвърден ревизионен акт № Р 222215117005765-091-001/4.12.2019 г., в частта относно допълнително установени задължения по ЗДДФЛ за 2012 г. в размер на 2578 лв., ведно със съответните лихви от 1465,34 лв.

ОСЪЖДА А. Г. А. да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при НАП, сумата от 513 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: